

Sen Hala Uyuyorsun

— maydurmus · 03 Ocak 2015

Hüsn-ü zanla dolayıp Eyvallahı dilime
Ben Amenna dedikçe sen gurur duyuyorsun
Sabrımı nakış nakış dokuyup bir kilime
Ben yoluna serdikçe sen hüzne boyuyorsun
Hakikat ülkesinde sabah oldu düş kızı
Umutlarım ölüyor sen hâlâ uyuyorsun

Kör topal bir hayali peşinden sürüklerken
Küllenmeye yüz tutmuş ateşi körüklerken
Ben ki gönül heybeme senli düşler yüklerken
Sen önüme aşılmaz engeller koyuyorsun
Harami senelerin zaman adlı hırsızı
Gençliğimi çalıyor sen hâlâ uyuyorsun

Sen ki bin kez ettiğin tövbelerinden cayıp
Yıldızları ağlatan dilekleri yok sayıp
Kirpiğimden süzülen yağmurları kutsayıp
Simsiyah matemimle beslenip doyuyorsun
Oysa sefil aklımı kemirirken bu sızı
Mantığım kayboluyor sen hâlâ uyuyorsun

Gönlünün kabesinde arıyorken felahı
Sahrayı Kербela da kuma yazdım salahı
Çünkü sen hasret denen tek mermili silahı
Bakışınla doldurup alınma dayıyorsun
Halbuki bin yıl önce vurdular bu bahtsız
Sağır sultan biliyor sen hala uyuyorsun

Gönlüme reva diye sunduğun eziyeti
Şaire ilham versem yitirir meziyeti
Üstelik gözlerimden okunan vaziyeti
Yorulmuş yüreğime itidal sayıyorsun
O yüzden şiarıma batan aşk çuvaldızı
İmanımı deliyor sen hâlâ uyuyorsun

Yargılanırken gönlüm sevdalık suçlarımdan
Bir intihar öpüyor sanki göz uçlarımdan
Ne kadar kapatsamda terli avuçlarımdan
Dünüme veda edip usulca kayıyorsun
Bu sana son hitabım dinle şimal yıldızı
Ben de vakit doluyor sen hâlâ uyuyorsun

Mutlu Aydurmuş